

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΙΔ' ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΤΟΥ ΙΕ' ΑΙΩΝΟΣ

Α'. — ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

‘Η Ἑλληνικὴ λογοτεχνία καὶ κατὰ τὴν Βυζαντινὴν περίοδον δὲν παρευσιάζεται ὡς ἔκδήλωσις νέα τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος’ ἐπὶ πολλοὺς αἰώνας συνεχίζει τὴν κλασικὴν παράδοσιν, ἀλλὰ καὶ φέρει δλον τὸν χαρακτῆρα τῆς βαθμιαίας καταπιώσεως, ἢ ὅποια εἶχεν ἦδη ἀπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν χρόνων σημειωθῆ. Οὐ βαθμὸς τῆς καταπιώσεως κατὰ τὰς διαφόρους ἴστορικὰς περιόδους ἐμφανίζεται πότε μεγαλείτερος καὶ πότε μικρότερος — μὲ δλιγοχρονίους διαχοπάς — ἀναλόγως τῆς ἐπιδράσεως, τὴν ὅποιαν ἔχουν ἐπὶ τῆς δλητὸς ζωῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ πολλαπλὰ πολιτικὰ καὶ πολεμικὰ γεγονότα.

Κατὰ τὸ ἔτος 330, εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὅποιαν τὸ ἀρχαῖον ἐλληνικὸν πνεῦμα ἐπάλαιεν ἀκόμη, ἔστω καὶ ἀσθενῶς, πρὸς τὸν κατακτῶντα τὰς καρδῖας τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταπλάσσοντα τὴν κοινωνικὴν γένετην χριστιανισμόν, συντελεῖται γεγονός σημαντικῶταν διὰ τὴν δλητὸν ἴστορίαν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους καὶ διὰ τὴν πνευματικὴν του ζωήν. Κωνσταντίνος δὲ Μέγας μεταφέρει τὴν ἔδραν τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ἀπὸ τῆς γεραρᾶς Ρώμης εἰς τὴν πάλαι ἀποικίαν τῶν Μεγαρέων, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Βόζαντος, ἢ ὅποια μετονομάζεται Νέα Ρώμη, διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ τῆς δινομασίας ταύτης ἢ δοθεῖσα ἢ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Κωνσταντίνου ἢ ὑπὸ τῶν αὐλικῶν του, Κωνσταντινούπολις. Τὴν μετάθεσιν ταύτην τῆς Ρωμαϊκῆς πρωτευούσης συμπαρακολουθεῖ ἢ εἰς τὴν νέαν καθέδραν τῆς αὐτοκρατορίας μεταφορὰ δλητὸς τῆς πολυσχιδοῦς ὑπαλληλίας τῆς αὐλῆς καὶ τῆς πολιτείας. Οἰκαγένειαι πατρικίων, Ρωμαῖοι

